

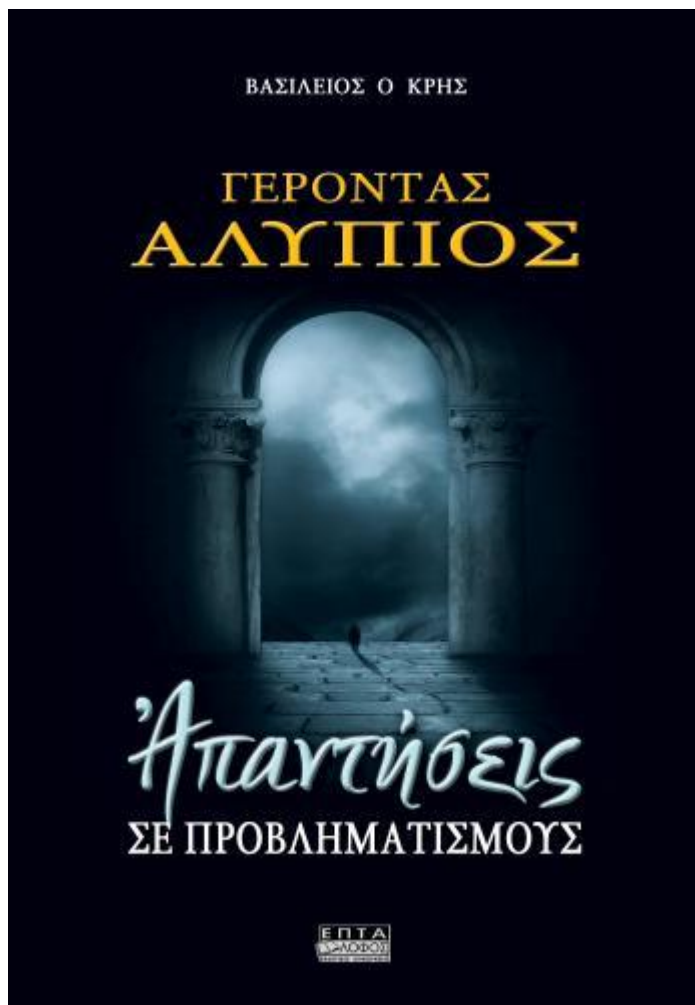
Γέροντας Αλύπιος: Απαντήσεις σε προβληματισμούς

/ [Πεμπτουσία](#)

Βασίλειος ο Κρης, Γέροντας Αλύπιος: Απαντήσεις σε προβληματισμούς, Εκδόσεις «Επτάλοφος»

Προσφάτως, οι **Εκδόσεις «Επτάλοφος»** έθεσαν σε κυκλοφορία ένα βιβλίο με τίτλο **«Γέροντας Αλύπιος: Απαντήσεις σε προβληματισμούς»**. Το βιβλίο αυτό δίνει την αίσθηση σε αυτόν που θα το πιάσει στα χέρια του ότι προσπαθεί να κρυφτεί. Ότι διστάζει να αποκαλύψει τα μυστικά του: δεν είμαστε σίγουροι για την ταυτότητα του συγγραφέα, ο οποίος παρουσιάζεται με το όνομα **«Βασίλειος ο Κρης»**, ούτε γι' αυτήν του πατρός Αλυπίου.

Τα στοιχεία που παραθέτει ο συγγραφέας είναι ελάχιστα κατατοπιστικά για την ταυτότητα του προσώπου αυτού η δράση του οποίου φαίνεται να τοποθετείται στις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες. Σε χειρόγραφο τετράδιο που ο συγγραφέας είχε δεχθεί ως δώρο μαζί με διάφορα βιβλία από τον γέροντα Αλύπιο εντόπισε πλήθος σημειώσεων του πατρός. Στο τετράδιο αυτό, το οποίο, όπως φαντάζεστε, απετέλεσε τη βάση για το βιβλίο των Εκδόσεων «Επτάλοφος», ο γέροντας κατέγραφε σκέψεις και προβληματισμούς δικούς του, αλλά και συζητήσεις που κατά καιρούς έκανε με μέλη του ποιμνίου του, με επισκέπτες, γνωστούς και φίλους.

Στο βιβλίο διατηρήθηκε η διαλογική μορφή των σημειώσεων, καθώς και η ανωνυμία των προσώπων. Οι διάλογοι είναι περιεκτικοί και εξαιρετικά ενδιαφέροντες θεματικά, στηριγμένοι σε στερεή θεολογική βάση, εκ μέρους του π. Αλυπίου, ενώ, παρά το ότι έχουν γίνει πολλά χρόνια πριν από την εποχή μας, θίγουν σημαντικούς καίριους και επίκαιρους προβληματισμούς.

Ο γέροντας Αλύπιος συχνά μάς εκπλήσσει, καθώς αν και αυτοπροσδιορίζεται ως αγράμματος, και πράγματι μπορεί να μην είχε κοσμικές σπουδές, στην πραγματικότητα μέσα από τα λεγόμενά του διακρίνεται όχι μόνο ασκητική, πνευματική σοφία, αλλά και προχωρημένη ενημέρωση για επιστημονικά θέματα

αιχμής, όπως στον 10^ο διάλογο όπου συζητά θέματα αρχής και τέλους του κόσμου. Από τα λεγόμενά του φαίνεται να γνωρίζει τις επιστημονικές θεωρίες για τη δημιουργία του κόσμου και μάλιστα αυτή της διαστολής και συστολής του σύμπαντος, η οποία διατυπώθηκε κατά τον Μεσοπόλεμο (1922) από τον μεγάλο Ρώσο μαθηματικό Alexander Friedmann. Η φιλομάθειά του αυτή αποτελεί ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του.

Ο λόγος του είναι σαφής, λιτός και εύληπτος. Χρησιμοποιεί με άνεση βιβλικές και πατερικές παραπομπές, χωρίς όμως να πέσει στην παγίδα του στείρου ακαδημαϊσμού. Οι απαντήσεις του είναι ξεκάθαρες, συγκεκριμένες, σύντομες και δηλώνουν άνθρωπο, ο οποίος όχι μόνο κατείχε το θέμα του, την απάντηση, αλλά είχε και την ικανότητα να την διατυπώνει έτσι ώστε να διευκολύνει τον συνομιλητή του να κατανοήσει πλήρως το προς συζήτηση θέμα.

Το ύφος του, όπως διαπιστώνεται από τους διαλόγους, είναι φιλικό, χωρίς την έπαρση που, δυστυχώς, συχνά, διακρίνει κάποιους από αυτούς που δραστηριοποιούνται στον χώρο της ποιμαντικής και της κατήχησης. Ο π. Αλύπιος με τη στάση του φαίνεται να κερδίζει ακόμη και κάποιους, οι οποίοι τον πλησίασαν αρνητικά προκατειλημμένοι, ενώ αποτελεί εργαλείο διασαφήσεως σημαντικών θεολογικών και πνευματικών θεμάτων στους συνομιλητές του είτε ξεκινούσαν με αφετηρία την πίστη είτε την αμφισβήτηση.

Τα θέματα των διαλόγων καλύπτουν ένα ευρύτατο φάσμα ποιμαντικών, θεολογικών, κοινωνικών, προσωπικών, οικογενειακών θεμάτων χωρίς να δίνουν στον αναγνώστη την αίσθηση του διδακτισμού.

Οι θέσεις του γέροντος Αλυπίου μάς θυμίζουν το λόγο των συγχρόνων αγίων γερόντων και ασκητών, οι οποίοι δίδασκαν και έθελγαν δίχως να κουράζονται, δίχως να απωθούν, όπως, δυστυχώς, κάποτε συμβαίνει με τον μη αυθεντικό θεολογικό, ποιμαντικό λόγο, ο οποίος στερείται αγάπης.

Βέβαια, στις μέρες μας κυκλοφορεί πλήθος αξιόλογων βιβλίων που προσφέρουν απαντήσεις στους προβληματισμούς μας, αλλά νιώθουμε ότι οι διάλογοι του γέροντος Αλυπίου, όπως τους παρουσιάζει ο Βασίλειος ο Κρης και μας τους προσφέρουν οι Εκδόσεις «Επτάλοφος», διεκδικούν μία πρωτεύουσα θέση στις αναγνωστικές επιλογές μας, καθώς συνδυάζουν πολλά στοιχεία: περιεκτικότητα, σαφήνεια, θεολογικό βάθος, σύγχρονο λόγο, επίκαιρα θέματα κ.α.

Με τη διαλογική μορφή που χρησιμοποιεί ο π. Αλύπιος μάς θυμίζει ότι ο θεολογικός λόγος δεν μπορεί να είναι μονόλογος, αλλά η ουσία του πάντοτε προσδιορίζεται από την προθυμία αυτού που τον εκφέρει να ακούσει τον έτερο, τον άλλο, τον απέναντί του και να μην εκφυλιστεί σε ανούσιους μονολόγους, οι οποίοι μάλλον βλάπτουν αντί να ωφελούν την υπόθεση του ευαγγελισμού μας.